

Transhumanisten, Bioconservatisten en Posthumanisten – Steven Raaijmakers, 10804242

Door de technologische ontwikkelingen is het tegenwoordig mogelijk een “ubermensch” te maken. Waar men jaren geleden simpelweg doodging a;s je hartritme problemen had, is er tegenwoordig bijvoorbeeld een pacemaker. De technologie maakt het als het ware mogelijk om in te grijpen in de menselijke natuur, wat tevens de toekomst van de mens op het spel zet. Er zijn drie verschillende visies over het ingrijpen op de natuur van de mens:

Transhumanisten zijn voorstanders van de ontwikkeling van de mens door technologie. Ze dromen zelfs van een opvolger van de homo-sapien. Verder zien ze het als morele plicht om de mens intelligenter en gelukkiger te maken, want dit doet men momenteel ook met laag-technologische middelen zoals scholing en opvoeding. Ze vinden het bovendien ook vreemd om te stoppen met zulke ontwikkelingen, de mens is immers een product van evolutie (denk aan maken van vuur).

Bioconservatisten zijn vel tegenstanders van het feit dat er ingegrepen wordt in de menselijke cultuur. Ze zijn tegen het feit dat er bijvoorbeeld beslissingen gemaakt worden over mensen zonder dat zij hierover kunnen meebeslissen. Denk bijvoorbeeld aan een volwassene (programmeur) die zo belist dat zijn kind (geprogrammeerden) 2 meter lang moet zijn door de juiste embryo te kiezen. Bioconservatisten zijn tegen omdat er zo een ongelijkheid bestaat tussen verbeterden mensen en “gewone” mensen, wat de democratische waardes schaadt.

Posthumanisten is een soort van stroming die zich enigzins neutraal houdt. Ze vinden dat er geen algemene ethische principes zijn (waar de bioconservatisten zich aan vasthouden) en vinden dat de huidige ontwikkelingen door kunnen gaan. Ze zetten als het ware een soort van kanttekening bij de huidige ontwikkelingen tot er een grens bereikt wordt. Waar die grens voor hun ligt is mij niet duidelijk.

Denk bijvoorbeeld aan het implementeren van een rekenchip in het menselijk brein. Het klinkt nu nog ver weg maar lijkt mij zeker niet onmogelijk. Hierdoor zou een mens bijvoorbeeld veel sneller kunnen hoofdrekenen. Hierdoor wordt het beste van twee werelden (snelle rekenkracht van computers, snelle herkenning objecten van mensen) gecombineerd. Daardoor ontstaan er tal van mogelijkheden die zouden kunnen bijdragen aan een betere wereld. Denk bijvoorbeeld aan iemand die in Afrika zo projecten opzet waardoor het tekort aan voedsel verkleint wordt. Dit zou aangemoedigd worden door de transhumanisten. De bioconservatieven zouden echter het probleem aankaarten dat wanneer iemand zo'n chip heeft, deze persoon extreem veel verantwoordelijkheid en macht heeft, en daar dus goed mee om zou moeten kunnen gaan. Hij zou bijvoorbeeld ook misbruik kunnen gaan maken van het feit dat hij een chip heeft en het gebruiken voor persoonlijke doeleinde. Dit zou in principe ook niet verkeerd zijn mits er meerdere mensen zo'n chip zouden hebben. Hierdoor zou juist weer verdelingen kunnen optreden tussen mensen die wel zo'n chip hebben en mensen die dat niet hebben. De posthumanisten zouden denk ik bij dit punt zeggen dat de grens bereikt is omdat je op dat moment te veel macht legt bij enkele personen.